

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



UYKUSUZ

Kanun Hükmünde Kararname ile ihraç edilen on binlerce kişinin pasaportları iptal edilirken, silahlı terör örgütü üyeliğinden yargılanan bir sanığın yurt dışı çıkış yasağı 'hacca gideceği' gerekçesiyle kaldırıldı.

ALLAH SİZE DE
HAC VAZİFENİZİ
YERİNE GETİRMEYİ
NASİP ETSİN...

BİZ DAHA KENDİ
VAZİFEMİZİ YERİNE
GETİRMİYORUZ Kİ!

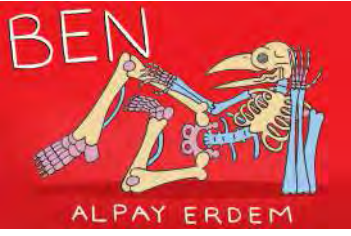


ÖZER AYDOĞAN



nisan hakan





Merhaba. Aslında her şey geçen sene çocukluktan mahalleden arkadaşım Sinan'ın beni aramasıyla başladı. "Alpay" dedi, "ben şu an Kızılırmak Deltası Kuş Cenneti'ndeyim". Dedim "napıyosun ya orda". "Napıyım ya" dedi, "iyiyim

sen napıyosun" dedi. "İyiyim ya" dedim, "işler güçler işte" dedim. Sonra anlatmaya başladı. İnternette kendi araştırmış, burayı bulmuş. Üniversite kaynaklı bir kuş yakalayıp halkalama olayı var burada. Hani belgesellerde görüyoruz ya, gerçi herkes görmüyor da, kuş meraklıları görüyor ama, o işte yani, belgesellerde gördüğümüz olay işte bu olay. Resmen bu olay. Hey yavrum hey. Heleler helesi derler böylesi güzelliklere bizim köylerde. Böylesi olaylara. Kendisini resmen zorla kabul ettirmiş. Aramış, yazmış, darlamış... her şey yapmış. En sonunda demişler ki, "tamam, gel madem" demişler, bu da hemen gitmiş. Uçarcasına gitmiş. "Bu benim hayalim" demiş, süzülürcesine sızmış. Kuş sevgisi böyle bir şeydir, başka da hiçbir şeye benzemez. Laf arasında bahış de geçince, hoca da beni tanıyınca, öyle arayivermiş işte beni. "Önümüzdeki sene bir daha olacak, gelir misin sen de" dedi, dedim "gelirim tabi". Ben YES MAN'im, ben her şeye EVET derim. Hele ki söz konusu kuş'sa, dünyanın bütün dillerinde EVET derim, o olur. O olur da o olur, o olur da o olur. EVET diyeceksin zaten ağabey, EVET deyince güzel hayat. EVET deyince her şey oluyor. HAYIR deyince evinde oturuyorsun. EVET dedim, bir sene çabucak geçti. O değil de böyle bir sene bir sene ne de çabucak geçiyor. Bir sene bir gelecek, yaşayacak bir senemiz daha kalmamış. Gel de hüzünlenme. Neyse, ne diyordum, atladık arabaya, koyulduk İstanbul'dan Samsun'a doğru yola. Sinan'la birlikte. Sinan yol boyunca inanılmaz heyecanlıydı. Resmen şafak saymış bana, o olmuş. Geçen cuma çıktık işte yola. Biraz da geç çıktığımız için, Kızılcahamam'da konaklamak durumunda kaldık o gece. Kızılcahamam'da dünyanın en güzel otelinde bayağı bir ucuza kaldık. Ertesi sabah beş buçuk'ta tekrar yola koyulduk, ve öğleye doğru Kızılırmak Deltası Jandarma Noktası'na kadar gelebildik. Bu noktadan sonra yol araç trafiğine kapalı. Saat başı tur otobüsleri var, onlarla gidebiliyorsun ancak istasyona. Arabayı park edip otobüse atladık, istasyona vardık. İstasyon dediğimiz, ev aslında. İşte odaları, banyosu, mutfakları var. Bizi Ömrül Hoca karşıladı kapıda. Gençecik, pırl pırl bir biliminsanımız. Ne sorsan anlatıyor. Süper biri. Üniversiteden gönüllü öğrenciler de gelince, toplamda altı kişi olarak, o haftanın kuş halkalama ekibi biz olmuş olduk. Çünkü bu aylarca süren bir iş, hafta hafta ekip değişiyor. İş kısaca şu. İstasyonun çevresinde otuz kadar ağ var. Bu ağlar yerden iki üç metre kadar yüksekliği olan ağlar. Bilhassa göçmen kuşlar beslenmek için davrandıklarında ağlara yakalanıyorlar. Ağlar genelde ağaç, çalı önlerinde. Kuşlar bu ağları görmüyorlar ve kesinlikle kuşlara en ufak bir zararı da yok bu ağların. En fazla moralleri bozuluyordur diye düşünüyorum ben. Kim olsa bozulmaz. Sabahın altısında kalkılıyor ve ağlar dolaşılıyor. Otuz ağ, kontrol et, kuş varsa küçük bez torbalara koy, böcek yaprak takıldıysa ağları temizle geri dön, rahat bir kilometre yürünüyor öyle. Bu böyle her saat başı gerçekleşen bir eylem. Toplamda on beş kilometre yürünüyor. Her gün. Bazen iş bölümü oluyor, bazı turlara birileri giderken birileri de istasyonda yemek yapıyor, bulaşık yıkıyor. İşin en zevkli kısmı, kuş tabii ki. Ağları dolaşp da ellerimizde kuşlarla döndüğümüz vakit, başlıyor bir temaşa. Ömrül hoca önce şöyle bir kuşa bakıyor. Tüünü söylüyor. Halkalıyor. Sonra ölçümlerini yapıyor. Kanat, gaga, kuyruk, ayak uzunluğu, ağırlığı, gövde durumu, genel sağlık durumu, bunlar hep kayıt altına alınıyor. Daha sonra da fotoğraf çekimi gerçekleşiyor ve kuş doğaya salınıyor. Kuşun o anki sevincini görmemiz lazım. Fakat bazısı da yeniden yakalanıyor. Eğer gün içinde yakalandıysa yine, hiç ölçüm yapılmadan hemen salınıyor. Ama diyelim bir gün sonra yeniden yakalandı, yeniden ölçümleri yapılıyor. Çünkü o bir günde bazı şeyler değişmiş olabilir. Olabilir mi, olabilir. Bilim böyle bir şey işte. Savaşlamaya hiç gelmez. Hiç ama. Ne kuşlar yakaladık be. Resmen aklınız çıkar. Akgerdanlı Ötleğin mi istersin, Kamışbüllülü mü istersin, ne bileyim, Söğütbüllülü zaten ayrı, Ala Sığırık aklımızı aldı, Karabaşlı Ötleğin delirtici güzel, Kızılırtılı Örümcekkuşu fantastik, Çizgili Ötleğin, Ev Serçesi, Benekli Sinekkağan, Ak Mukallit, hepsi çok ama çok güzeldi. Ama benim favorim, kimse kusura bakmasın, kesinlikle Uzunkuyluklu Baştankara oldu. İnsanın rüyalarına girer, öyle bir güzellik. Ben beş gün kaldım kampta. Bu beş günde hiç yıkanmadım. Arada tişört değiştiriyordum, o bana biraz iyi geliyordu. Bu arada kaldığımız ev, aynı zamanda Peçeli Baykuş ailesinin, serçe'lerin ve yarasaların da eviydi. Araba sesi duymadığınız bir ortam hayal edin. Hayal gibiydi zaten her şey. Tek sıkıntımız manda'lardı. Normalde uysal hayvanlar olmalarına rağmen, yavruları olduğu zaman, babalarını tanımlıyorlarmış. Hep uzak durduk manda'lardan. Kaplumbağa'yı yumurtlarken gördük, Toprak Kurbağası sevdik. Tek sıkıntım, şimdi bu sene nasıl geçecek, ben onu düşünüyorum. Şafak saymaya başladım bile. Hoşça kal.

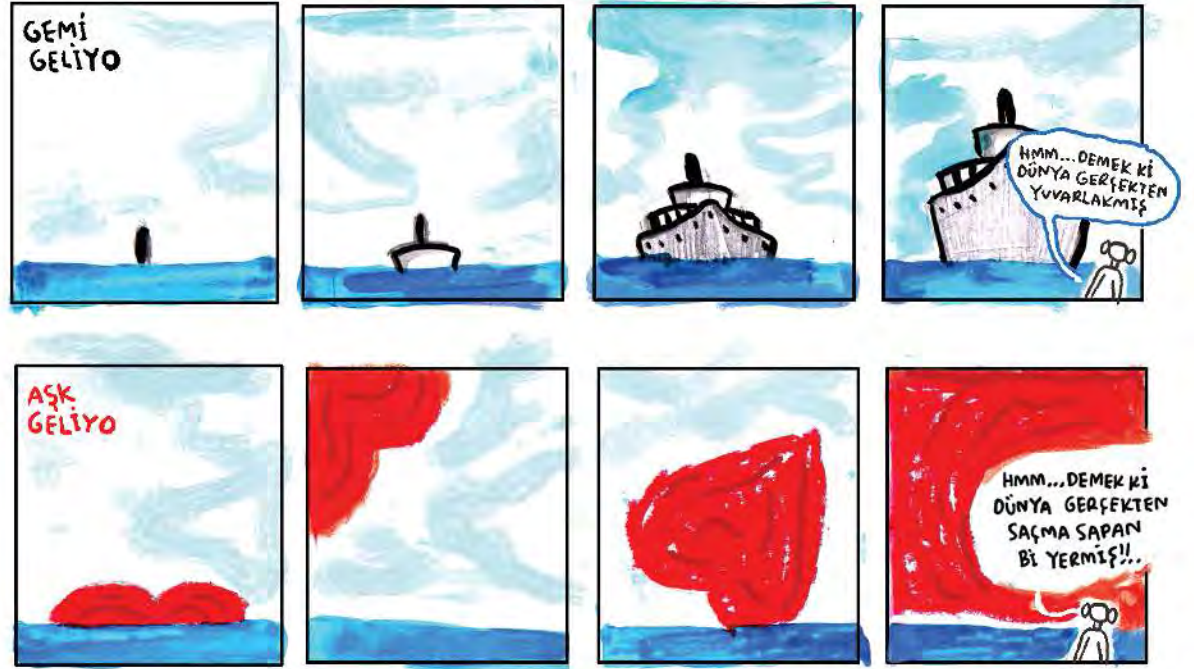
"HEY"

7 Haziran Cuma / Kadıköy Bahane / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49

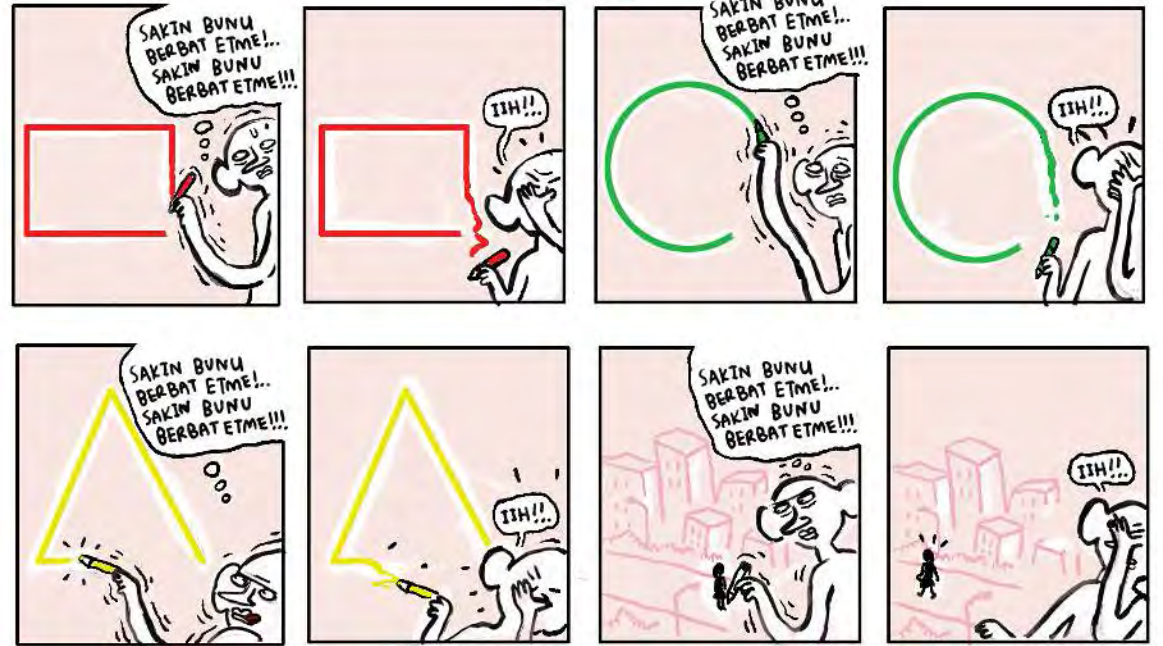
CEM GÜVENTÜRK

'ÜÇ KÜŞÜK ÖYKÜ'

I. GEMİ



II. SAKIN



III. KARARSIZ





● Haklı olmak ve yetmiyormuş gibi haklı olduğunu bal gibi bilmek çok pis bir şey. Hani bir konuda haklı olsanız ama haklı olduğunuzu bilmeseniz çok sorun değil de, hem haklı olmak hem de bunu çok iyi bilmek insana çok ağır geliyor. Zira biliyorsunuz, haklı olmak haklı çıkmak için yeter şart değil, sürekli

olarak haklı olup sürekli olarak haksız gösterilebiliyorsunuz. Zaten herhâlde bir noktadan sonra haklı olanın, haklı gösterilmek değil de sadece en azından haksız gösterilmemek gibi bir derdi olmaya başlıyor. Tabii bunun daha da kötüsü bal gibi haksız olup haksız olduğunu bilmemek. Ha bu haksız olan için değil de başka herkes için kötü. Gözlerinin önünde iki ayak üzerinde iki bin yalan söyleyen adamların zeytinyağı gibi sürekli üste çıkan demagogluların varlığı kitlesel bir hakaretin maddeleşmiş hâli gibi bir şey. Tabii bütün bunların üzerine bir de bal gibi haksız olup, haksız olduğunu da bal gibi bilen ama bir türlü haksız olduğunu kabullenmeye yanaşmayan bir insan türü var ki biz ona kısaca Türkiye aydını diyoruz. Hayata, siyasete, sanata, spora dair; neredeyse her konuda bal gibi yanılıyor; yanlışlardan yanlışlara koşuyor ama yanlışları birer birer yüzüne çarpıldığı, bir noktadan sonra kafasına kakıldığı hâlde (kim bilir belki de kafasına kakıldığı için) haksızlığını kabullenmiyor. Bilmemesi imkansız, çoğu zehir gibi adamlar, sadece bir kısmı o zehir gibi adamlara yancılık yaparak aptallıkları görmezden gelinmiş davalar ama işte bir türlü kabullenmiyorlar haksızlıklarını ve yanlışlarını. Yıllarca Hrnt Dink'in gerçek katillerine payandalık ettiklerini, çokluk ödipal kompleksleri yüzünden onlarca yıl düzeltilemeyecek hasarları meşrulaştırdıklarını, en yakınlarındaki, en sevdikleri insanların hapse tıklılmasında hiç de öyle dolaylı falan değil doğrudan rol oynadıklarını, milyonlarca gencin çatır çatır hakkının yenilmesine bırakın ses çıkarmayı alkış tuttuklarını, bir sürü arkadaşlarının kendileri yüzünden vatanından uzak kaldığını bal gibi biliyorlar ve her ne kadar çaktırmamaya çalışsalar da ölene kadar bununla yaşamak zorundalar.

● Eski Türk filmlerindeki kavga dövüş sahneleriyle o kadar çok dalga geçildi ki, şu ya da bu şekilde zamanında o sahnelerin koreografisini yapan adamları sektörden soğutmuş olacaklar; bugün o kadar vurdulu kırdılı dizimiz filmimiz var maşallah hepsini toplasan Çetin İnanç'ın tek bir filmdeki tek bir sahne kadar kıymeti yok.

● İzmir Balçova Başöğretmen İlkokulundan Mehtin Bozkurt mail atmış "Barış Abi ben Red Kit'i çok seviyorum, neden ülkemizde de Red Kit gibi bir çizgi roman yapmıyorsunuz?" diye. Sevgili Mehtinçim biz de denedik aslında ama daha ilk macerada Red Kit Daltonlardan rüşvet alıp serbest bıraktı, savcıyla anlaşıp Kalamiti Ceyn'i hapse attırdı, Colorado-Kansas demiryolu hattının ihalesine fesat karıştırdı, Vegas'ta kumarhane işine girip rakip kumarhaneçiyi kurşunladı. Baktık bu işin sonu kötü, yarıda bıraktık yerli Red Kit pezevengini.

● Taksiciler gerçekten çok romantik insanlar. Ne zaman az biraz yağmur yağsa, katiyen yolcu almıyor, arabanın içinde bir başlarına şehirde geziyorlar. Yolun kenarında çevirmeye çalıştığım beşinci taksi de durup nereye gittiğimi sormaya bile yeltenmeden mağrur bir şekilde yoluna devam ettiğine göre kesin bir dille söyleyebilirim ki, taksiciler yağmur yağınca hüznleniyor, teybe Erkin Koray'dan Yağmur şarkısını koyup, "Yağmurun sesine bak, aşka davet ediyor, cama vuran her damla, beni harap ediyor," diye mırıldanarak şehir turları atıyorlar. Ha yağmur yağarken hiçbir şekilde müşteri almaya yanaşmadan ortalıkta taksilerini sürmelerinin başka açıklamasını yapabilen varsa buyursun yapsın, dinliyorum.

● Geçen pazar günü Avrupa Parlamentosu seçimleri yapıldı. Seçimlerin sonucu söylemiş böyleymiş çok ilgilenmiyorum ama dikkat çekici bir şey, yaşı 30'un altındaki seçmenlerin neredeyse yarısı her ülkede Yeşiller'e oy vermiş. Seçmen yaşı büyüdükçe geleceği umursamayan, küresel iklim değişikliğini ipelemeyen partilerin oyu artıyor. Yani geri çekilip bakacak olursak, "no future!" diyen, "günü yaşayalım, geleceği boşver" diyen, bohem ruhlu, dünya beline minare dibine tipinde gerçek anlamda "punkların" basbayağı 60 yaş üzeri muhafazakar seçmenler olduğu ortaya çıktı.



Bilinmeyen Detaylarıyla YSK'NIN GEREKÇELİ KARARI! Niye ki ne?!

Yurdumuz genelinde ve Betondan Yassılaşılmışada özelinde, Milattan Çok Sonra, 31 Mart 2019 tarihinde yapılan Belediye, Muhtarlık ve Kurnazlık seçimlerinin, bir kısmının, tekrarına ilişkin gerekçeli karardır.

Evvela, tarihin kendisi şaibeye haizdir. 31 Mart diye bir gün, töre takvimimizde yoktur. Mart'ın son günü 30 Mart'tır. Sonraki gün 0 Nisan'dır (Yazıyla sıfır). Bu sebeple de öyle bir gerekçe olamaz mıdır, bu da ayrıca üzerinde düşünülmesi, altına süpürülmesi gereken bir parametredir. (Parametre: 8 Hektometre – Ayrıca '0 Nisan'lı Takvim için bkz. Okçuluk Federasyonu, Altyapı Dart Salonu, çay salonundaki duvar)

Kesinlikle meydanda olan bir diğer hakikatte, seçimlerdeki İngiliz Parmağı'dır. Çünkü niye? Ortadoğu ve diğer tüm doğulardaki,

bütün geniş hacimli, büyük çaplı, Fransız balkonlu hadiselerde, sittinsenedir (403 yıl) İngiliz Parmağı olduğu göz önüne alınırsa, mevzubahis parmağın, bu son seçimlerde efendi duracağıının, itlik - serkeşlik, apaşlık yapmayacağıının garantisi nerdedir, var mıdır, varsa nerdedir, arsa buradadır, borsa ordadır?! Kaldı ki Diploması Fakültelerinde, körpe ve çilli öğrencilerine, "Sinsilik ve Politik Getirileri" adlı seğmeli ders koyan bir anlayışla karşı karşıyayız. Tam karşı değil, biraz çapraz. Gene de kurul olarak, bu oyunların kuşkusundan kendimizi alamıyış! Ay dilimiz kaydı. Alamıyoruz. Bu konularda sizin – bizim bilmediğimiz çok şeyler dönoor!



Özetle, İstanbul seçimlerinde bazı sandık başkanlarının aslında başkan olmadıkları, kuvvetli deliller ve gürbüz kuşkuyla sabittir. Daha da özetle, onlar sandık başkanı değildi, biz onları başkan sandık. Valla da bak! Aralarında kuru gıdacı, sahte subay, bütün kaçakçısı bile varmış. Kendisini gözetmen olarak yazdıran var. "Turphan Ekşilok" sahte adı kullanılmış. Mevzubahis kedinin gerçek ismine ulaşamamış. Kedinin adı yok...

Boğaz şeridinde bir sandık başkanı, görevlilerle birlikte, ikisi dövmeli üç seçmene "Çav Bella" şarkısını iki kez söyletmiş olup, ayrıca üzerine "Biçok Ekrem versem" yazılı oy pusulasını CHP lehine saymıştır...

Hayır, Saadet Partisi'ne ne oluyor?

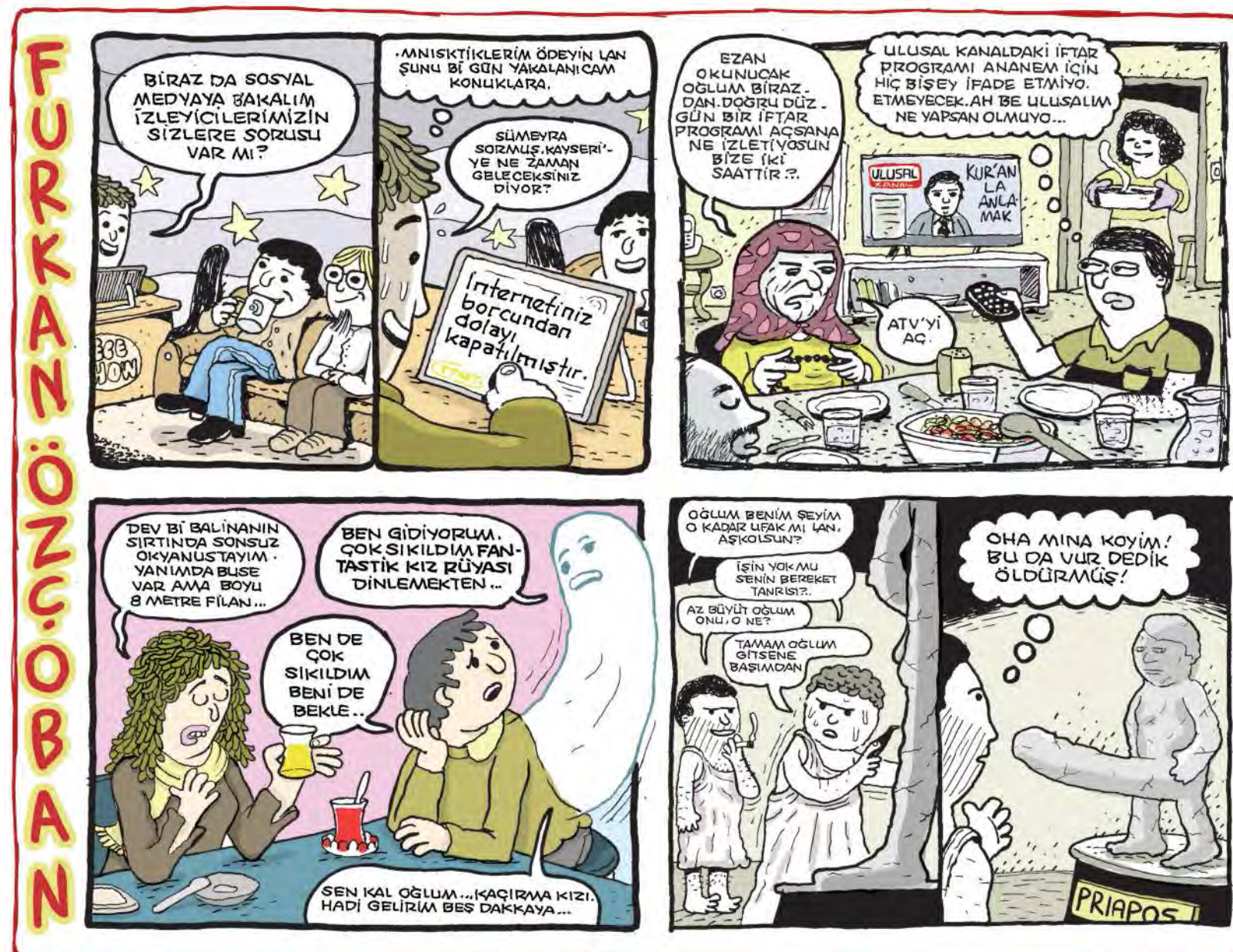
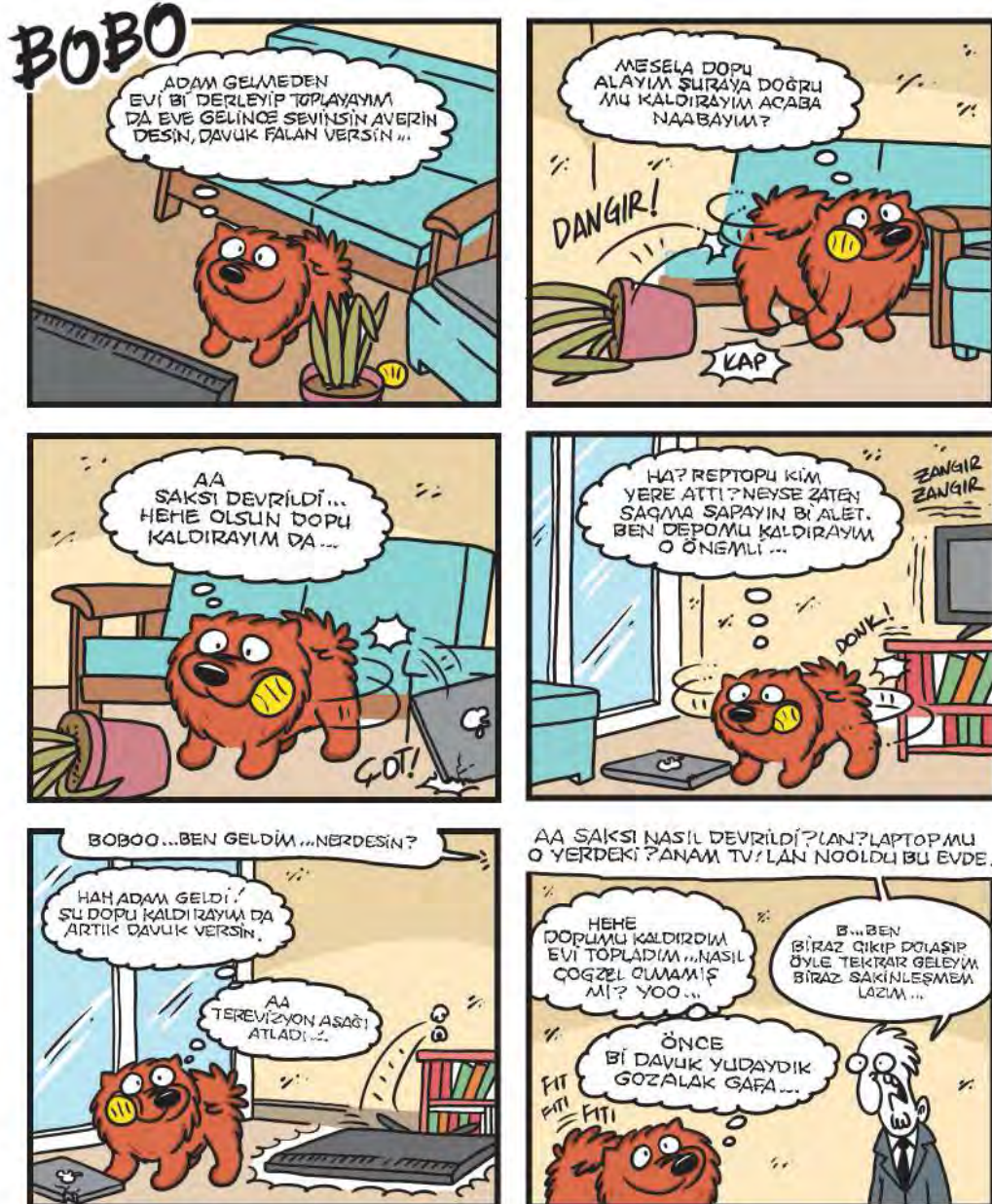
Karamollaoğlu - İmamoğlu ittifakının ülkeyi nasıl bir aydınlığa götüreceği şüphelidir. Laiklik elden gidiyor.

Sütlüce bölgesinde ve genelinde İstanbul sokaklarında bazı sandık başkanlarının seçmenin tipine göre eksik oy pusulası verdiği; hatta bir tanesine Haribo'nun dört farklı renkte ayıcığı verilip "Oyunu yutarak kullan güzel teyzem!" denilip, tezgâha getirildiği ileri sürülmüştür. Bunlar, kesin olmak suretiyle şahsi tahminimizdir. Asrımızın en kalbi liderini sevmek suçsa, bu kurulum çoğunluğunu sürün Malta'ya! Türkiye'yi böyle dalgalandıran, Malta'da nice coşar! Bu ayrıntılar hariç, objektiflik bizim işimiz... Kamu Oy'una sıfır saygılarımızla!

Ben Sana TTSK, Sen Bana YSK

İlave karar: Seçim günü Sayın Muharrem İnce, Sayın Akif Hamzaçebi, Sayın Faik Öztrak ve yedi arkadaşlarının, Adalar açıklarında köpekbalığı maketiyle belirli seçmen tipini ürkütmek suretiyle şad olduğu da çok net şekilde, şüphesiz olabilir.

Mustafa Satıcı





Geçen haftanın özeti:

Elimdeki ihtiyaç fazlası gitar efekt cihazını satmak için internete ilan vermiş ve gelen ısrarlı "tablet bilgisayarla takas eder misin?" mesajları sonucu cihazın bağlama ve klarnetçilerin de ilgisini çektiğini öğrenmişim. Elinde tabletiyle gelen onlarca insanı

kalp kırmadan geri çevirmeyi başarmışım, ancak aralarından bir tanesi "hayır"dan anlamaması ve hiç yol yordam bilmemesi sayesinde kalbimi ve efekt cihazımı kazanmayı başardı. İşte bu onun hikayesidir.

Okuyacağınız satırlarlar, benim ve bir alışveriş sitesinde satışa çıkarttığım gitar efekt cihazıma talip olan hayırsızın (metinde Antichrist olarak anılacaktır) arasındaki mesajlaşmaların tam metnidir. İtaliye metinler bana ait sonradan eklediğim notlar ve yorumlarımdır.

Antichrist: S.a. kardeş, bir şey soracağım. Cihaz arızalı mı, bir sıkıntısı mı var, neden ucuza veriyorsun?

Ben: Cihaz temiz durumda, yeni cihaz alacağım, elimden bir an önce çıkarmak için fiyatı uygun tuttum.

Bu noktada Antichrist yaklaşık on dakika boyunca bir şeyler yazıp sildi. Belki de heyecanlanmıştı, belki de takas teklif etmek için evin içinde bir yerlerde premier marka tablet arıyordu...

A: 250 lira olur mu? Olur dersen yarın mecidiyeköyde işim var, mecidiyeköy metro istasyonunun orada simit sarayı var, yarın oradan alırım.

Üzül müştüm, hem de iki kez üzül müştüm. İlk olarak, az önce ucuza satıyorsun dediği cihaz için pazarlık yapmasına, yapmaya çalışmasına üzüldüm; sonra da aynı cümle içinde hem mecidiyeköy, hem de simit sarayı demesine çok üzüldüm.

B: Abi (tanımadığım 14 yaş üstü herkese abi çekerim, umrum olmaz) ilanda fiyat 400 yazıyor, açıklamada da pazarlık payı yoktur yazıyor; cihazı zaten uyguna veriyorum, az önce kendin söyledin.

A: Ben pazarlıksız hiçbir mal almam.

Kendisiyle ilgili en güvendiği özellik buydu, ve benim de

etkileneneğimi farz ediyordu. Lanet olsun ki haklıydı da. Etkilenmişim. Cihazı 250 liraya satacak kadar değil ama, bir nebze etkilenmişim. Niye bu kadar kabaydı? Neden dünyadaki her insan ona bir efekt cihazı borçluymuş gibi davranıyordu? O işi her Mecidiyeköy'e düştüğünde simit sarayına oturacak ve bu dünyaya yönetmek için geldiği zavallı insanlara kendini gösterecekti. Bizler ise simit sarayının önünde ellerimizde gitar efekt cihazlarıyla sıra olacaktık.

"Efendimiz! Lütfen cihazımı alın! Temiz kullanılmış ve garantisi halen devam eden bir cihaz. Yanında adaptörünü de vereceğim. Lütfen takasa teklif etmeyiniz. Efendimiz!" diye efekt cihazlarımızı ona uzatacak, yalvaracaktık.

Yarım saat kadar sakinleşmeyi bekledim, bir şey yazmadım. Yarım saatlik zaafiyetimi fırsat bilen Antichrist ard arda şu mesajları attı.

A: 300 + kitap olur mu?

Ne kitabı olduğunu yazmamış. En çok onu merak ettim ama büyü su kaçmasın diye sormadım. Gerçek büyüye bu dünyada ender rastlanır, rastlandığı zaman ise elini uzatsan bir anda serap gibi yok olur gider. En güzeli uzaktan izlemek ve takdir etmektir.

A: Kardeş...

A: Yarın gelecek misin Mecidiyeköy'e?

A: Ona göre geleceğim.

A: Büyükçekmece'den geliyorum.

A: Klarnete başlayacağım.

A: Olur mu?

A: Klarnete?

A: Whatsapp yaz oradan konuşalım.

A: Yarın alamazsam bi daha anca haftaya alırım, ya da sen Büyükçekmece'ye getirirsin.

A: Kardeş?

Sıcaktan bayılıp yere yığılan teyzeleri tokatlayarak ayıltmaya çalışan insanlara benzer bir mesajlaşma tarzı vardı. Ritmik, ısrarcı ve şiddeti gittikçe artan bir şekilde gönder tuşuna basıyordu. Her geçkin teyze arada bir birinin kolları arasında hafif hafif tokatlanmayı düşler. İlgi alaka hoşuma gidiyordu ancak telefona dakikada bir düşen "kardeş" bildirimi dengemi de bozmaya başlamıştı. Her güzel şey gibi bu ayıoğlu ayı pazarlık da son bulmalıydı.

Bu işe bir son vermeliydim.

B: Gerçekten alıcıysanız sizin için en son 380 lira olur.

A: Tamam.

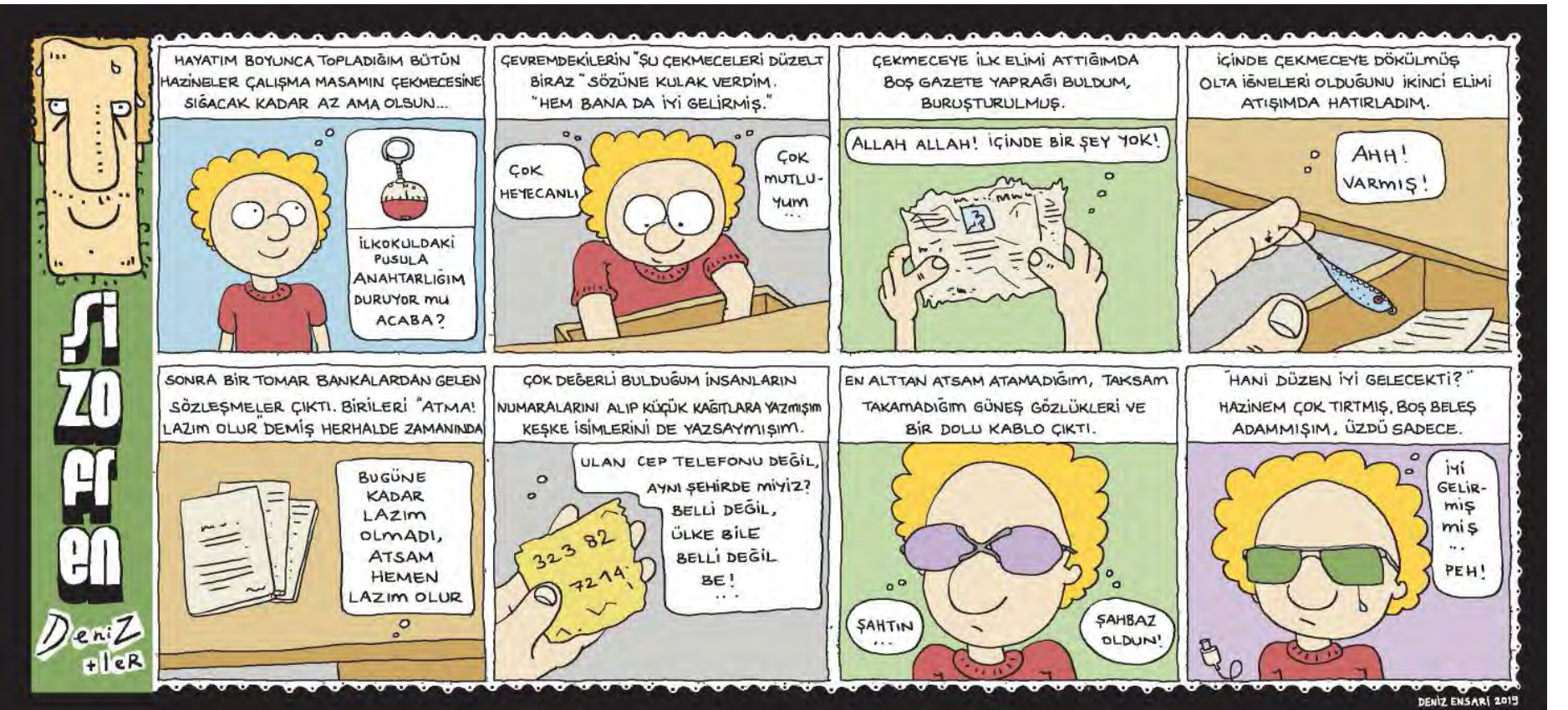
Gerçekten pazarlıktan hiç anlamıyordu. Sadece çok fazla "kardeş" ve "mecidiyeköy" yazarak her şeyi yirmi lira ucuza alabileceğini keşfetmiş günahsız bir candı.

A: Ben yarın metrobüsle Mecidiyeköy'e geçerim. Sen de gelince beni ara.

Hay s.keyim senin Mecidiyeköy'ünü ya.

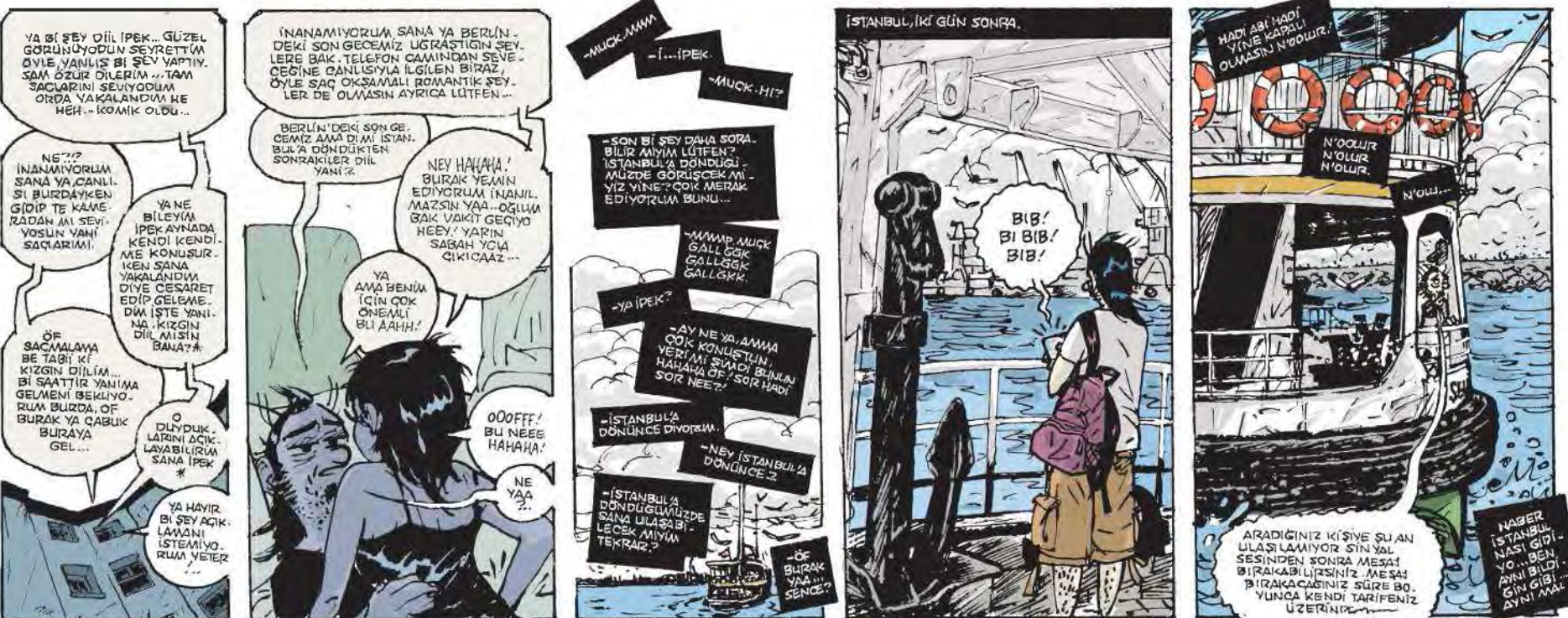
Mecidiyeköy'de simit sarayına gittiğimde "Allah De Gerisine Karışma" tarzı bir kitap okuyordu. Acaba 300 liranın üzerine teklif ettiği kitap o muydu? 380 değil 370 lira verdi, yola tam parayla çıktığını, yolda akbilinin bittiğini, 10 liraya akbil doldurmak zorunda kaldığını çok uzun anlattı ve benden hakkımı helal etmemi istedi. "Sorum değil" demekle yetindim, çünkü helal etmiyordum ve cehennemde çok az yanmasını istiyordum bu. Mecidiyeköy banka ATM'si doluydu. Mecidiyeköy'de ATM'den başka hiçbir şey yoktu. İstese o on lirayı çekebilir, parayı tamamlayabilirdi. Ama pazarlıksız on lira daha ucuza efekt cihazı almanın şehvetine kapılmıştı. Halen oyun peşindeydi. Hakkımı helal etmemi sağlarsa günahından da yırtacaktı, o gece sevinçten ayaklarını birbirine sürte sürte çoraplarını çıkartarak yatacağı salondaki kanepede televizyon izlerken. Benden o sihirli kelimeleri almadığı için çıldırmıştı. Bir daha atak yaptı "hakkını helal ediyorsun değil mi?" diye. "Gerçekten sorum değil, insanlık hali" diyerek hem insanlık şovumu yaptım, hem de on lira için cehennemi riske ettiğini idrak etmesini sağladım.

İşler planladığı gibi gitmiyordu. Pazarlık yaparken de gitmemişti, şimdi de gitmiyordu. Birinin aynı anda çay içerken kontrolü yitirmesini, psikolojik üstünlüğü karşı tarafa kaptırmasını izlemek neşeli bir olaydır. Çayı da bırakamıyorlar, içmeye devam ediyorlar. "İstersen şurada ATM var, gel çekelim?" dedi, çay bardağını elinde sıkarak. Ancak atladığı bir ayrıntı vardı, parayı vermiş, cihazı almıştı. "Hiç gerek yok, benim çok acelem var kusura bakmayın acil kalkmam lazım, iyi günlerde kullanın, iyi akşamlar" dedim ve masadan herhangi bir itiraza yer bırakmayacak şekilde fırladım. "Çay içseydin" diye bir ses geldi ama izimi kaybettirmiştim bile. Yan Antichrist yan. Eminim ben gittikten sonra elinde terden sırsıklam olmuş bir on lirayla uzun süre simit sarayında oturdu, Allah'lı kitabıyla göz göze gelmemeye çalıştı. Oysa bilmediği şey benim cihazı bit pazarından pazarlıkla 10 liraya aldığımı. Bilsen kanı damarlarında aniden çimento gibi katılaşıp, akmaz olurdu.



Çarpışma İpek & Burak

Yazan: Gizen OKY



**Bakınız: Uykusuz geçen sayı.

Az daha devam edeceğiz...

ÖMER GÖKSEL



ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bir kuş ötecek şimdi... Havada bir durgunluk"

Ziya Osman Saba

"MAHALLEMİZDEKİ FIGÜRAN"

Daha doğrusu; geçip giden figüran. Mahallemizin içinden. Geçip giden. Hep başı önde. Dalgın. (Draman'dan Balat'a inen yokuş) Yukarı mahallelerin birindendi. Herhalde. Biz o geçerken oyunumuzu durdurur ona bakardık. Dönüp dönüp birbirimizin yüzüne de baka baka. ("Sen de gördün di mi") Hayran hayran. Sırta sırta. Onun yüzünde sıkıntılı, hatta "acı" denilebilecek bir ifade olurdu. Bizim bakışlarımızla daha da artan bir sıkıntı. (sabit bir asık surat zaten mevcut) Biz anlamazdık. O zamanlar. Her insanevladının içinde, "ilgi çekme", "odak noktası olma"; "baş rolde olma" isteği falan bulunduğunu bilmiyorduk. Ne bilelim biz. Bize göre o bir çeşit mucizenin ortasında yaşıyordu. Şanslı. Bir masalın içinden, perdeden (beyaz perde) düşüp canlanmış, ete kemiğe bürünmüş geçip gidiyordu işte. Daha ne olsun. Bizim aşırı ilgilimiz, sahip olduğu "ün"ün; ününün uydurukluğunu/ eğretiliğini "olamamış" lığını... Şöhretinin "kifayetsiz"liği; Onu. Onları hatırlatıyordu kendisine. Hatırlatıyormuş. Daha sonra, büyükken, üzerinde düşününce edince... Meğer. "Kısıtlı ün" Biz baktıkça o epeyce kalın, ortası bitişik kaşları daha da çatılırdı. Pavyon sahibinin arkasında duran siyah gömlekli beyaz kravatlı o üç fedaiden biri olurdu. Daha çok. (siyah/beyaz filmler) Nadiren bir iki kısa lafı da: "Dur!" "Canına mı susadın" "Tamam patron!" Tarihi filmde düşman atlısı... bazen. Biz yanımdakine dönüp "Bu var ya Balat'lı" derdik, elimizde gazozlar. Bildiği halde o.

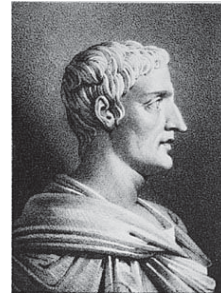
Yurdun dörtbir yanından yola çıkmış bir sürü genç insan. "Artist" olacaklar. O zamanlar... Çoğu Beyoğlu civarında ucuz otellerde, zaten kılıkına güç bela ayarlanmış o üçkuruş paralarını bitirir helak olup giderlerdi. Bir kısmı inat eder dönmez. O civarda yatıp kalkmaya başlar; Bakmışsın bir adam babaya dönüşmüş. Öylesi de vardı. O "jön"lere benziyor, benziyor gibi ama... sadece yüzünün bir bölümü. Tek bir yönden. Bakılınca evet. Çenesi mi fazla köşeli. Yakışıklı gibi ama... Hep bir ama... Yetersiz "yakışıklı"lar. Vücut çalışmış olmamış; tuhaf, orantısız yamuk gelişmiş, yanlış yerleri şişmiş adeleler. Çok bilinen bir Yeşilçam ünlüsünün benzerleri... Gülüşü onun gibi, aynı... tamam, da saçının ön tarafları dökük biraz. Bekleye bekleye geçen ömürler. Belki şanslı döner. Belki bir şey olur. Figüran olabilen gene iyi. "Kavgacı, meyhaneci, tarihi, pavyon fedaisi, asi gençlik, hippie... Kabadayının adamları..." Romalı tarihçi/düşünür Tacitus: "En bilge kişinin bile en son terk edeceği şey ün arzusudur" demişti. Schopenhauer da idama mahkûm bir gencin infazına beş dakika kala, kendi idamını seyretmek için toplanmış ahalinin ilgisini çekmek için yaptığı şirinlikleri, "reverans"ları anlatır. (ahali güldükçe coşuyormuş delikanlı) Bizim geleneğimizde "Şöhret afettir" denilmiştir; Afet. Afet'liği hem aşırı ilgi



Ziya Osman Saba 1910-1957

Shirley Temple; o çok çok ünlü olduğu, ortalığı duman ettiği yıllarda; henüz bir minicik kız. Bir Noel akşamı annesiyle alış verişe çıkıyorlar; "Bir Noel baba imza istemişti... bütün inancım birden mahvolmuştu" diye anlatıyordu. O anı parçasında. En korkunç olan yanı da; (şöhret'i diyor) kendisinden daha ziyade; "sürekliliği" "Süreklilik gerektirmesi" yani. O mecburiyet. En şiddetli, en zalim uyuşturucu. Dozaj az bir şey düşerse yandın. Harab oluyorsun. Can mı dayanır. Ününü kaybetmiş eski bir çocuk yıldızın hikâyesini anlatan o olağanüstü film; eğer görmediyseniz mutlaka görün bence. "What Ever Happened to Baby Jane/1962" (bir psikolojik gerilim) Efsanevi Bette Davis ve Joan Crawford'un şaşırtıcı, misline pek ender rastlanır oyunculukları. (biri bir çocuk yıldız eskisi, diğeri şöhretini ona (kardeşine) kaptırmış, iki eski Hollywood oyuncusu kız kardeş. İyice yaşlanmışlardır bunlar. Aynı evde yaşamak zorundadırlar, --biri sakat, diğeri ona bakar-- birbirlerinden

ölesiye nefret ederler--gerçek hayatta da birbirlerinden şiddetle nefret ederlerdi o ünlü iki oyuncu--şöhret/rekabet meseleleri--)



Tacitus MS56-MS120

(--Abiler için (abiler için)/ Değil şöhret, para için/ HipHop kardeşlerim için--Ben Fero'nun rap 'inden--)

O çarpıcı, olağanüstü kitap: "Gecenin Sonuna Yolculuk"

Onun müthiş yazarı Celine (Louis Ferdinand) kendisiyle yaşlılığında yapılan o son röportajda şöyle söylüyor: "...Burada yürüyüşe çıkabiliyor musunuz?" "Hayır, asla! Çıkmasam daha iyi." "Niçin?" "Tanırlar beni; istemem. Görülmek istemiyorum."

Genç şöhretlerin böyle laflar ettiklerini ne gördüm ne işittim...

Herneyse... "Tık Tok" bakarken geldi aklıma bütün bunlar işte... (o rap'de orda sık sık..)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...



Yeşilçam figüranlar kahvesi

• Willy'nin Wallis ve evde yapan leydi.



Sessiz taksici

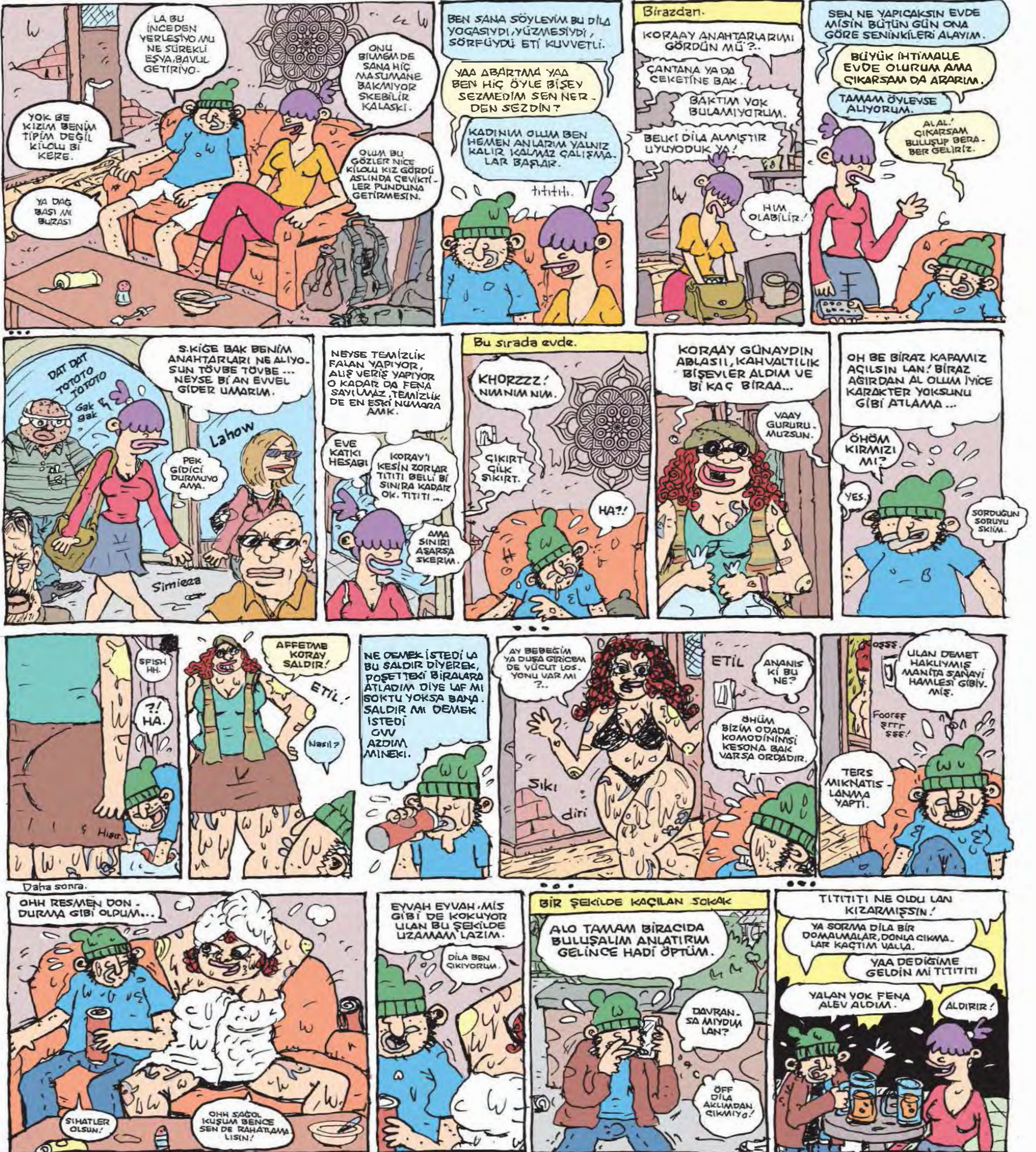


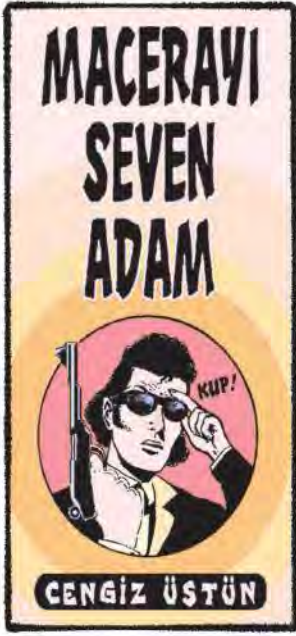


ESNEK ile GENİŞ



Yetkin Gülmen



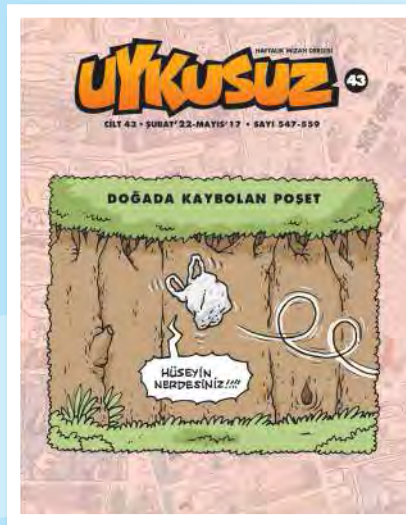


Birbirinden güzel yepyeni uykusuz ürünleri

**MARKETLERDE
GAZETE
BAYİLERİNDE
KİTAPÇILARDA
TÜM TÜRKİYE'DE!**



www.uykusuzdukkkan.com.tr



Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, eseri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 29 Mayıs 2019 | Sayı: 613

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin

Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58

Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatı 340 TL Yurtdışı: Avrupa 100 Euro. Uzakdoğu 150 USD.

IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39



YALNIZ
DEĞİLSİNİZ!

ORTAM, GEYSU'YLA PAPAZ OLMUŞ,
POSTA KOYAR Bİ EDADA EVİ TERK EYLEMİŞTİR...

